„Dialog" sportiv cu Margareta Pîslaru

Sala de spectacole de la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" răsuna încă de aplauze și aclamații cînd am intrat în cabina Margaretei Pîslaru. Eram obișnuiți s-o vedem pe Margareta interpretînd muzică. Acum, ne descoperea altă fațetă: artistă de teatru. Dacă cele două aspecte muzică-teatru aparțin aceluiași tărîm — arta, pasiunea pentru sport, descoperită ulterior, a fost o surpriză. Dar, e și sportul — vorba Margaretei — o artă, cînd e făcut cu... artă. Dezbrăcînd haina Pollyei, rolul ei din „Opera de trei parale" de Brecht, mărturisea unei colege ce „serve" bune a primit în scenă. La auzul acestui cuvînt „tehnic" am întrebat:

— Se folosește în teatru cuvîntul „servă"?

— A, nu. E propriu voleiului. (Și după cîteva clipe): Poate nu știți că voleiul e unul din sporturile mele preferate...

Am început cu voleiul, apoi m-au atras bicicleta și înotul. Îmi propusesem cîndva să fac performanță, dar muzica și teatrul mi-au concentrat în ultimul timp toată atenția. Deseori însă mă iau la întrecere cu minutele. Mă cronometrez singură. La kilometrul propus îmi privesc... performanța și zîmbesc. Cît contează antrenamentul! Înotul îmi rezervă, de asemenea, mari satisfacții. Și — n-o să mă crezi — mă pasionează... fotbalul. În copilărie am înființat pe strada pe care locuiam o echipă feminină de fotbal. Voiam să ținem și un campionat feminin.

— Aveți preferință pentru un anumit post?

— Pentru portar. La

un gol toți jucătorii de cîmp se pot disculpa. La portar se vede totul. Mi se pare că jocul se concretizează aici.

— Aveți un idol în poartă?

— Aveam un leu: Voinescu.

— Sînteți cu Steaua?

— A, nu... Cu Rapidul!

— Stați bine. E posibil să luați campionatul!

— Dacă mai fac două meciuri ca acela cu U.T.A... la revedere!

— Ce le recomandați?

— Să se joace în vacanță. Acum să joace fotbal.

— Și ce le rezervați?

— Surprizele se fac la momentul oportun. Dar pentru „Sportul" îmi permit o confesiune: le rezerv „Uite campionii". Dar să fie prudenți, să nu mă oblige s-o cînt pentru Dinamo [illegible] roșu

— Cu muzica sportivă sînteți... pe teren propriu. V-ați făcut intrarea cu...

— „Zi de meci" de Camelia Dăscălescu, pe care l-am interpretat în ziua inaugurală a emisiunii de televiziune „Sport și muzică".

— Proiecte?

— Intenționez să scriu un text propriu cu subiectul următor: „de un jucător bun se îndrăgostește o fată"... Aș vrea apoi să cînt ceva satiric. Și să joc într-un film cu ...fotbal. Trebuie să mă ajute și compozitorii.

Ieșeam din teatru. De grilaj... o bicicletă. Margareta se postează în poziție de start.

— Sînt o... Zanoni... nu?

Apoi, de pe bicicletă îmi spuse:

— E un mijloc minunat de locomoție. Fac și sport și ajung și ...acasă.

NUȘA NĂMĂIEȘTEANU

MAGAZIN Sportiv

„EUROPENELE" DE BOX DE-A LUNGUL ANILOR...

Fruntașii boxului amator din Europa se întîlnesc la Berlin — începînd de azi — pentru a-și disputa cele 10 centuri de campioni ai continentului nostru. Un scurt istoric al acestei populare competiții socotim că este interesant, acum, înaintea noii ediții a „europenelor".

Capitala Suediei, orașul Stockholm, a găzduit prima confruntare de acest gen, în 1925. Dar primii campioni continentali au fost declarați la... J.O. de la Paris (1924). Boxerii europeni, care au ocupat cele mai bune locuri în clasamentul turneului olimpic, au fost socotiți campioni ai Europei. Competiția a continuat cu regularitate pînă la izbucnirea celui de-al doilea război mondial. La campionatele Europei disputate în 1937 la Milano, reprezentanții României au obținut primele succese. Astfel, Anton Oșca a ocupat locul doi, iar Marin Gaspar locul trei.

După război, campionatele au avut loc la Dublin (Irlanda) în 1947. Echipa României a lipsit de la această întrecere. În schimb, începînd de la „europenele" disputate în Varșovia (1953) reprezentanții țării noastre au fost nelipsiți de la această competiție. În 1955, la campionatele disputate în Berlinul occidental, pugiliștii români au avut comportări meritorii, Mircea Dobrescu reușind să cucerească medalie de argint, iar Nicolae Linca — de bronz. Cea mai bogată... recoltă de medalii a fost realizată la Praga, în 1957: Gh. Negrea a devenit campion al Europei la categoria semigrea iar Dobrescu și Mariuțan au cîștigat medalii de argint. De la Lucerna, unde s-au disputat campionatele europene din 1959, Negrea s-a întors acasă cu o medalie de argint, iar Mihalic cu una de bronz. Aceeași medalie a obținut Negrea și la „europenele" de la Belgrad (1961), iar N. Puiu, C. Gheorghiu și V. Badea au cîștigat medalii de bronz. În sfîrșit, la ultimele campionate desfășurate în Palatul sporturilor din Moscova (1963), reprezentanții noștri au reușit să cucerească o medalie de argint (Monea) și patru de bronz (prin Ciucă, Puiu, A. Olteanu și Badea).

Berlin, 1965? Să așteptăm gongul final...

R. CĂLĂRĂȘANU

În patru rînduri

Fotbaliștii de la C.F.R. Timișoara continuă să ocupe ultimul loc într-una din seriile categoriei B.

Priveа atent at gării ceas
Alaltăieri un călător,
Să vadă dacă n-a rămas
În urmă... ca echipa lor.

Poloiștii de la Dinamo București au învins greu pe Rapid, deoarece n-au mai insistat cînd conduceau cu 4—1.

Ca înotători, se pare
Ei nu și-ar găsi pereche,
Dacă-n apă sînt în stare
Să .. se culce pe-o ureche!

V. D. POPA

Interviu în Grădina Botanică

Ce v-a plăcut mai mult?

Parașutistul — Ciupercile.

Vedeta — Părăluțele

Campionul — Laurul

Alpinistul — Traista Ciobanului

Scrimerul — Cactusul

TITI GHEORGHIU
Vaslui

FOTBAL... CINEMA

Campionatul = „Zile de fior și rîs".

Barele porților, pentru unii atacanți = „Invenție diabolică".

Sancționarea durităților = „Legea și forța".

Zona retrogradării = „În vîltoare"

Arbitrul unui meci de juniori = „Judecătorul de minori"

Duelul între prima și a doua clasată = „Nu te atinge de fericire"

Junior promovat în echipa primă = „Străinul"

Fotbalist care se culcă devreme = „Există un asemenea flăcău"

Echipă pe locul 12 la sfîrșitul campionatului = „Un surîs în plină vară"

Faultul în careu, pentru arbitrul nehotărît = „Încurcătura blestemată".

RADU POP

UN AUTOGOL CARE A COSTAT MULT

Andre Poussin, fundaș dreapta în echipa de fotbal Pont d'Essarge din Franța, s-a luat cu mîinile de cap. Avea și de ce: lovise defectuos balonul și acesta intrase în propria sa poartă. Și în felul acesta echipa adversă a cîștigat!

Vă închipuiți cît de supărat era Poussin, în primul rînd pe el însuși. Dar, ce să vezi: de unde nu se știa, un pantofior de damă a apărut în zbor planat și s-a oprit în... capul lui Poussin. Enervat și mai tare, acesta a ridicat pantoful care căzuse la picioarele lui și l-a... aruncat în riul ce curgea lîngă stadion.

Lucrurile nu s-au oprit însă aici. A doua zi Poussin a trebuit să cumpere o pereche de pantofi noinouți soției sale, Odette, căci aceasta fusese spectatoarea care aruncase cu pantoful după el atunci cînd s-a produs autogolul.

N A E

Dintre puștii care locuiau în bloc
Și-ncingeau pe stradă zilnicul lor joc
Nu lipsea nici Nae, zis și Năpîrs...

Încă de pe-atuncea el a dovedit
Un talent la fotbal mai deosebit
Și, în plus, un spirit foarte

Iată-l cu cămașa descheiată, leoarcă,
Între toți copiii o zvîrlugă-i parcă,
Și în scurtă vreme Nae se re...

Trec cinci ani și iată-l internațional,
Uluind cu jocul lui fenomenal
Pe cehoslovacii Lala și

Dar ajuns vedetă, strălucind în grupă,
De realitate-ncepe să se rupă
Și antrenamentul nu-l mai preo...

Nici cu antrenorul nu se mai împacă:
Prea îl dădăcește ce și cum să facă.
Știe el să joace, lumii ca să-i

La antrenamente rareori mai vine,
Marile succese sînt tot mai puține
Și treptat se face Nae de ru...

Cititor, tu care poate bănuiești
Că s-a rupt de fotbal, află că greșești;
Însă nici urmarea nu ai s-o ghi...

„Ghinionul" fiindcă a-nceput să-l pască
E prezent la meciuri, însă-n... trenci
și bască,
Dar amărăciunea tot nu și-o de...

Vrînd să își mențină vechea lui mîndrie
El, deși nu joacă, știe ca să fie
Tot la înălțime: stă la

FLORIN IORDĂCHESCU

Mărci poștale pentru „Campionatele europene de tir"

Cu prilejul celei de a 10-a ediții a Campionatelor europene de tir, care au loc în țara noastră, Direcția Generală P.T.T.R. a emis o serie specială de mărci poștale, ilustrînd diferitele întreceri din această disciplină sportivă.

Astfel, conform legendelor respective, valoarea de 20 bani înfățișează tragerea cu „Arma calibru redus"; valoarea de 40 bani — tragerea cu „Arma în poziția culcat"; valoarea de 55 bani — „Pistol viteză"; valoarea de 1 leu — „Pistol liber"; valoarea de 1,60 lei — „Talere", iar valoarea de 2 lei înfățișează într-o compoziție toate aceste 5 feluri de trageri.

În afară de această serie de mărci dantelate (cu un tiraj de 300 000 bucăți), s-au emis și o serie de mărci nedantelate (tiraj 100 000 bucăți) cu aceleași desene, dar cu valori mărite, respectiv de 40 și 55 bani, un leu, 1,60, 3,25 și 5 lei.

CEL MAI VALOROS RECORD

Despre ultimul record mondial (cel puțin pînă acum!) al tînărului aruncător american RANDY MATSON — *21,51 m la greutate* — ați luat desigur cunoștință în urmă cu cîteva zile. Pentru astăzi ne-am propus să insistăm puțin asupra valorii deosebite a acestei performanțe. Ce ar putea însă exprima mai bine această valoare decît punctele tabelei internaționale? Ei bine, cu 21,51 m Randy Matson a totalizat 1142 p, după noua tabelă, mult mai mult decît oricare altul dintre recordmanii lumii la atletism.

1142 puncte echivalează la alte probe cu rezultate de-a dreptul miraculoase: *100 m* — 9,8 (10,0), *200 m* — 19,6 (20,2), *400 m* — 43,5 (44,9), *800 m* — 1:40,8 (1:44,3), *1 500 m* — 3:27,0 (3:35,6), *5 000 m* — 13:01,2 (13:33,6), *10 000 m* — 27:20,4 (28:15,6), *110 mg* — 12,7 (13,2), *400 mg* — 47,1 (49,1), *3 000 m obst.* — 8:07,4 (8:29,6), *înălțime* — 2,34 (2,28), *prăjină* — 5,39 (5,28), *lungime* — 8,64 (8,34), *triplu* — 17,78 (17,03), *disc* — 66,38 (64,55), *suliță* — 94,89 (91,72), *ciocan* — 77,23 (70,67). Între paranteze am notat actualele recorduri mondiale.

La aceasta ce-am mai putea adăuga?... *(r.vil.)*.

Poșta MAGAZIN

IULIUS DALIDIS, BUCUREȘTI. — Boxerul Nicolae Gîju este originar din Craiova. La 4 octombrie va împlini 21 de ani. A susținut pînă acum aproape 80 de meciuri, suferind numai 4 înfrîngeri. Un amănunt: la început a fost... fotbalist. Apoi s-a... orientat bine. În locul unui boxer lăudat am fi avut încă un fotbalist criticat!

ELENA MOLDOVEANU, BĂICOI. — **„Sînt o înflăcărată susținătoare a echipei de fotbal Progresul București și aș dori să-mi răspundeți dacă mai pot nutri vreo speranță în legătură cu echipa mea favorită?"** În ceea ce mă privește, sînt gata să vă dau speranțe și dv. și fotbaliștilor de la Progresul. Numai că ei au nevoie de puncte, nu de ...speranțe. Să... sperăm că le vor cuceri!

CONSTANTIN BREZEANU, NEGREȘTI și AUREL MIHAESCU, SLOBOZIA. — 1) Dintre „filmele" trimise de dv. am ales: C.S.M.S.: „Plîngînd în ploaie"; Minerul Baia Mare: „Brațul nedrept al... arbitrului" (cu referire la golul anulat de arbitrul Gr. Bîrsan). — 2) Cîte goluri a înscris Mozer de la începutul activității sale handbalistice? L-am întrebat: nu știe. Alții, care au înscris mai puține goluri, îți pot răspunde imediat!

CONSTANTIN DANCIU, COMUNA IERNUT. — La turneul final al campionatului mondial de fotbal din 1966, din Anglia, vor lua parte, de drept, Anglia, ca țară organizatoare, și Brazilia ca deținătoare a „Cupei Jules Rimet" și cele 14 țări calificate în urma meciurilor preliminarii din grupe (prima clasată în fiecare grupă).

GH. OLTEANU, I-NEU. — 1) Înainte de a juca la Petrolul, Bujor Hălmăgeanu a activat la Steaua. Debutul în categoria A și l-a făcut însă la Știința Timișoara. — 2) Cele mai categorice victorii obținute în campionat de Dinamo București? 8—0 (1956) cu Știința Cluj, 7—0 (1961) cu Farul, 7—1 (1962) cu Metalul Tîrgoviște, 6—0

(1959) cu Steagul roșu, 6—0 (1961) cu Petrolul Ploiești etc. Ah, dar era să uit acel 10—1, de miercuri, cu Steagul roșu!

FLORIAN CRISTOGEL, RÎMNICU SĂRAT. — **„Fratele lui Dumitriu II de la Rapid, Dumitriu I, care joacă la Carpați Sinaia, n-ar putea fi adus la Rapid? Este un jucător destul de talentat și pot să spun că-i mai robust ca Dumitriu II** (N.R. Nu-i greu!) **și s-ar urma exemplul clubului Dinamo care i-a adus pe toți frații Nunweiller în echipă".** Am luat act de propunerea dv. Dar dacă vă preocupă acest lucru, de ce nu căutați o familie mai... numeroasă, ca să le faceți în necaz celor de la Dinamo?

UN GRUP DE ELEVI, TOPRAISAR. Iacob Olaru, fostul jucător al Farului (dacă nu-l revendică cumva și Dinamo Bacău și Rapid București) joacă acum la Metalul Florească, în campionatul orașului.

ION POȘTAȘU
ilustrații: **NEAGU RĂDULESCU**